

Det. o. Lovf. om overord. Foranst. til Forsvarsv. Fremme.

ligste Punkter er enigt med det øvrige Flertal saavel i dets Motivering som navnlig i dets Resultat, at det ifølge det nuværende Ministeriums Anskuelse ikke kan nytte at fortsætte Sagens Forhandling.

I Genhold til Foranstaaende tilraader Udvalgets Flertal (Bajer, Berg, Berntsen, Bojsen, Clausager, Frederiksen, Holm, Holstein-Ledreborg, N. Jensen, Suel, Tramp) at slutte Behandlingen af nærværende Sag med Vedtagelse af følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Det Folkethinget udtaler, at det er villigt til at bevilge et Beløb af ca. 30 Millioner Kroner, tilveiebragte ved en Skat paa Indtægt og Formue, til Gjemmensførelsen af en formaalstjenlig Forsvarsplan, der udelukker Kjøbenhavns Befæstning ved nye faste Værker og medoptager et militært Støttested i Sylland, — gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Bajer.	Berg,	Klaus Berntsen,	Bojsen,
Clausager.	Dinesen.	Frederiksen.	Holm.
Holstein.	N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgfreds).	Suel.	
Ravn.	Scavenius.	Tramp.	Evermoes.

IV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Hærens Ordning.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 22de Juni 1876).

Overfor det foreliggende Lovforslag har Udvalget, ligesom i sidste Samling overfor det da fremlagte Forslag til Hærens Ordning, delt sig i et Flertal (Bonne, Carstensen, Fallesen, Frijs-Frijsenhørg, Jessen, Jonquidres og Magius) og et Mindretal (Hasle og Hauerslev). Da den forskellige Opfattelse ikke alene angaar Enkeltheder i Lovudkastet, men selve det Grundlag, hvorpaa Hærens Ordning bør hvile, har man fundet det rettest, at saavel Flertallet som Mindretallet hver afgiver sin Betænkning, uden at man har anset det for fornødent at fremhæve de Punkter, om hvilke hele Udvalget er enigt.

Saaledes som alt udtalt i Landsthingets Udvalgs Betænkning af 27de Marts d. A., maa efter Flertallets Formening den i Hærens § 186 optagne Revisionsbestemmelse kun forstaaes derhen, at der skal gives Leilighed til at rette Mangler, som have vift sig ved Brugen af Loven, og til at ændre Bestemmelser, der vare tagne under Forudsætninger, som en senere Erfaring ikke har godkjendt. Derimod kan man ikke anerkjende Nødvendigheden af en Revision, der foretager Forandringer i selve Grundlaget for Hærens Ordning og saaledes svækker den faste og jevne Udvikling, der er af saa stor Betydning i Forhold som de her omhandlede.

Da den ved det foreliggende Lovudkast stete Revision af Hærens Lov holder sig indenfor de Grænser, Flertallet anser for de rette, og da de fore-

slaaede Ændringer, uden at røkke ved det bestaaende Grundlag, i ikke ringe Grad ville tjene til at styrke Hærens Kampdygtighed, saa kan Flertallet i alt Væsentligt slutte sig til det indbragte Lovudkast, saa meget mere som der deri er optaget de allerfleste af de Forslag, om hvis Gjemmensførelse der i den ovennævnte Landsthingsbetænkning var udtalt Ønske af et Flertal, hvis Medlemmer med Undtagelse af eet vare de samme som nærværende Flertals.

De fleste af de af Ministeriet foreslaaede Ændringer ere ikke nye i den Forstand, at man, da Hærens Lov af 6te Juli 1867 blev givet, skulde have været fremmed for deres Betydning; tværtimod. Men det maa erindres, at da den nævnte Lov blev udarbejdet og derefter behandlet i Rigsdagen, var det paa et Tidspunkt, da efter Krigen i 1864 Riget havde mistet en stor Del af sit Landomraade, og da man fra alle Sider nærede berettiget Frygt for, at der paa Grund af den forandrede Stilling vilde optaae finansielle Vanskeligheder for Staten. Paa Hærens Ordning maatte disse Forhold nødvendigvis øve en ikke ringe Indflydelse; mange berettigede Ønsker maatte sættes tilside; de faste Befalingsmænds Antal blev indskrænket mere, end Mange ansaa for forsvarligt, og i det Hele til Kadrene ikke den ønskelige Styrke; navnlig maatte de mere kostbare Vaaben, Rykteriet og Artilleriet, lide under det finansielle Tryk.

Det har imidlertid vift sig, at Kongeriget